

BLIJVEN EN KIJKEN

MET THERESA VAN DE ANDES

Veertigdagentijd 2022 - Leven in de goddelijke barmhartigheid met de heiligen van de Karmel

(Lc 22,39 -54, 23) NBV21

Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen.' En Hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad: 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren.' Uit de hemel verscheen Hem een engel om Hem kracht te geven. Hij werd overvallen door doodsangst en bad nog vuriger; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. Toen Hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag Hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, en Hij zei tegen hen: 'Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.'

Terwijl Hij nog sprak, kwam er opeens een horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om Hem te kussen. Maar Jezus zei tegen hem: 'Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?' Toen degenen die bij Hem stonden zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze: 'Heer, zullen we er met het zwaard op los slaan?' En een van hen haalde uit naar de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af. Maar Jezus zei: 'Houd daarmee op!' Hij raakte het oor aan en genas de man.

Tegen de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk die op Hem afgekomen waren, zei Hij: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! Dagelijks was Ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar Me uitgestoken, maar dit is uw uur, nu toont de duisternis haar macht.'

Ze grepen Hem vast en voerden Hem weg, en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde hen op een afstand.

1. Luisteren naar het Evangelie

HET MEDEDOGEN VAN JEZUS IN HET HART VAN LIJDEN EN DOOD

Laten we deze week de tijd nemen om te mediteren met de hoofdstukken 22 en 23 van het evangelie van Lucas. De evangelist koos ervoor om in het hart van de gebeurtenissen van het lijdensverhaal niet zozeer te getuigen van de wreedheid van de mensen als

wel van de goedheid van Jezus jegens deze zelfde mensen. Allen zijn het voorwerp van zijn genade: de vrouwen, de beulen, de met hem gekruisigde dieven en zelfs de leiders van het volk.

In het hart van de beproeving **is Jezus vooral een biddend persoon**. Hij stelt zijn vertrouwen in zijn Vader tot het uiterste en dit komt tot uiting in intens gebed: hij bidt met intensiteit (22,44). De wil van de Vader is zijn Zoon te geven van alles op zich te nemen om verlossing te brengen, zelfs in het hart van de ergste duisternis. Zo bidt Jezus om van zijn Vader van moment tot moment de kracht te ontvangen om dit doel in hem te laten verwezenlijken. **Na enkele jaren uitgebreid het goede nieuws te hebben gepredikt, wordt deze barmhartige liefde in enkele uren op heel intensieve wijze naar Jeruzalem gebracht**. We worden uitgenodigd om vaker naar deze Passieverhalen terug te keren om Jezus te vragen dieper geraakt te worden door zijn barmhartigheid, die ons alleen echt verandert.

De leerlingen, getuigen van zo'n intensiteit van gebed en vertrouwen, begrijpen nog altijd niet: ze nemen de wapens op om zichzelf te verdedigen (22,49-51)! Precies het tegenovergestelde van Jezus! We worden uitgenodigd om ons vaak tot Jezus te wenden in zijn Passie, zodat Hij ons bevrijdt van deze reflex van zelfverdediging. Jezus wil zijn vrede in ons zaaien en dat doet hij doorheen zijn Passie. Zijn Passie is voor hem de gelegenheid om tal van zondaars te ontmoeten, inclusief ons natuurlijk.

DE ONTMOETINGEN VAN JEZUS TIJDENS ZIJN PASSIE

Petrus is na zijn verraad het eerste onderwerp van Jezus' mededogen (22, 61-62). Het is Jezus die zich eerst tot Petrus wendt zoals hij zich tot ieder van ons wendt. Zijn blik is geen beschuldigende blik, integendeel. De blik van de barmhartige Jezus is altijd over ons gebogen. De ontvangst van deze blik zal in ons onze omkering en onze bekering voortbrengen. **Laat Jezus naar ons kijken, vooral als we ons bewust zijn van onze fouten**. Jezus maakt er voor ons een weg van opdat wij vaker zouden verlangen meer met Hem in gemeenschap te willen leven.

Een andere Simon is aanwezig, het is Simon van Cyrene (23, 26). Hij vertegenwoordigt waartoe Jezus ons voortdurend uitnodigt: achter hem ons kruis dragen. Achter hem wat er ook gebeurt om van hem de kracht te krijgen om doorheen de beproevingen te gaan. Een menigte volgt Jezus ook (23, 27). De kleintjes, de eenvoudige en gewone mensen volgen Jezus terwijl de apostelen zijn gevlucht. Het is wat eenvoudig, arm en gewoon is in ons dat ons het beste Jezus doet volgen in het alledaagse.

Jezus ontmoet ook de vrouwen (23, 27) die door Lucas altijd gewaardeerd worden in zijn evangelie. De vrouwen tonen zich hier erg dapper. Ze zijn dicht bij Jezus in zijn lijden, ongeacht de risico's die zij ermee lopen. Daar stopt het Passieverhaal met te focussen op Jezus: Jezus wendt zich tot vrouwen en praat over hen (23, 28-32). De lijdende Jezus lijdt om bij hén te zijn die lijden en in de toekomst zullen lijden. De diepe betekenis van zijn Passie wordt hier aan ons geopenbaard. **Jezus is solidair met alles wat wij meemaken om ons innerlijk mee te delen vanuit zijn manier van leven als zoon**, ook in de beproevingen en het lijden. De groene boom, de levensboom die hij is, komt zijn sap doorgeven aan de droge bomen, die we zijn vanwege onze zonden. Mediteren over de Passie opent echt onze harten voor de barmhartigheid.

Jezus gaat iedereen en alles wat in ons leeft tegemoet. Hij staat daarom ook in contact met de leiders van het volk. Zij, zij vallen Jezus aan door hem te bespotten of door wat het diepste in hem is, in twijfel te trekken: zijn missie als verlosser (23, 25), zijn identiteit als zoon, de Uitverkorene van God en tenslotte, die van Messias (23, 35). Maar Jezus kwam niet om zichzelf te redden, maar om ons te redden door de meest verschrikkelijke dood aan te nemen: zo kan hij ons vergezellen in de ergste situaties van ons leven, hoe ver we ook zijn. Jezus reageert niet op de beledigingen van zijn tegenstanders, die als de vertegenwoordigers van Satan zijn aan de voet van het Kruis. Net als tijdens de verzoeken in de woestijn, keert Jezus zich alleen tot zijn Vader en oordeelt hij niemand. Door zijn niet-veroordelend stilzwijgen wordt de goedheid van Christus uitgedrukt voor degenen die hem ter dood veroordelen.

Jezus wordt voor het eerst in het evangelie van Lucas met de soldaten in verband gebracht. Ook hier reageert Jezus niet op hun spot, maar hij bidt juist voor hen. Het eerste woord van Jezus aan het kruis is voor de heidenen, in de vorm van vergeving! Dit is Gods eerste woord tot ons: vergeving! «*Vader, vergeef hen, ze weten niet wat ze doen*» (23, 34). Laat ons in ons leven luisteren naar wat altijd voorop staat in God tegenover ons: vergeving, barmhartigheid. Als we het moeilijk vinden om deze onvoorwaardelijke barmhartigheid te verwelkomen, waarom kiezen we er dan niet voor **om de noveen tot de goddelijke barmhartigheid te bidden van Goede Vrijdag tot de Barmhartigheidszondag** (2e zondag van Pasen)? We kunnen deze noveen ook bidden om te vragen om een nog diepere ervaring van de barmhartigheid en om meer van haar getuigen te worden.

<https://dagboekzusterfaustina.com/uitgelicht/noveen-tot-de-goddelijke-barmhartigheid>

Uiteindelijk voegt Jezus zich uiteindelijk bij de twee misdadigers die met hem gekruisigd zijn. Zij vertegenwoordigen ons omdat we zondaars zijn. Aan de andere kant hebben we de keuze om rechts of links plaats te nemen: de ene schreeuwt en maakt grappen over Jezus; de andere erkent de omvang van zijn fouten en kiest ervoor om zijn vertrouwen te stellen in Jezus, die zich bij hem voegt in zijn situatie: “*Jezus, denk aan mij wanneer u in uw Koninkrijk komt.*” (23, 42) Alleen de dief noemt Jezus bij zijn naam in het evangelie van Lucas. Hij is ook de enige die zijn koninkrijk erkent. Waarom ? omdat hij de nabijheid van Jezus concreet ervaart tot in de ergste ervaring van zijn leven. Jezus is daar in gemeenschap met hem en bevestigt het hem: “Amen, ik zeg je: vandaag zal je met mij in het paradijs zijn.” (23, 43) Vandaag, met mij! Dit is wat Jezus altijd aan iedereen en in elke situatie aanbiedt! Wat van ons afhangt, is dat we naar dit goede nieuws luisteren, ervoor kiezen om het in het middelpunt van ons hart te plaatsen en van ons dagelijks leven.

Jezus stopte nooit met bidden! Zijn leven eindigt met twee gebeden! Het zijne : “*Vader, in uw handen beveel ik mijn geest.*” (23, 46) en het onze: “*Al zijn vrienden, evenals de vrouwen die hem uit Gali-*

lea volgden, stonden verder weg om toe te zien.” (23, 48). «Ik vraag je maar één ding en dat is naar hem te kijken», stelde de heilige Teresa van Avila voor aan haar Karmelietessenzusters. Dit is ons gebed: **blijf erbij om naar hem te kijken** en zoals Lucas zegt, zullen we meer en meer de vrienden van Jezus worden.

2. Met de heilige Thérèse van de Andes, vertrekken vanuit onze ellende om ons over te geven aan de barmhartigheid

EEN OOGVERBLINDEND LEVEN (1900-1920)

Juanita Fernández Solar werd geboren op 13 juli 1900 in Santiago de Chile in een rijke christelijke familie. Vanaf haar zesde ging ze bijna elke dag met haar moeder mee naar de mis met het grote verlangen om de communie te ontvangen, wat ze voor het eerst deed op 1 september 1910. Vanaf dat ogenblik genoot ze dagelijks van de communie en onderhield ze zich uitgebreid met Jezus, haar vriend. In 1907 werd in het hart van Juanita een tedere devotie tot de Heilige Maagd Maria geboren, ze beloofde haar elke dag de rozenkrans te bidden: wat ze zou doen tot het einde van haar leven... Ze beleeft aldus vanaf haar kindertijd **een intens Mariaal leven** dat een van de pijlers van haar spirituele leven zal zijn en ze besluit haar karakter te hervormen. Juanita heeft inderdaad **de neiging om snel haar geduld te verliezen**... Maar ze heeft een groot hart dat haar naar andere mensen duwt en naar de armen in het bijzonder. Op een dag zal ze haar horloge verloten voor een behoeftig kind; ze zal altijd beschikbaar zijn en naar iedereen glimlachen.

Ze leidt een heel gewoon en evenwichtig leven binnen haar familie. Ze houdt van haar studies, de huishoudelijke taken en van sport waar ze hartstochtelijk van houdt, vooral van zwemmen en van paardrijden. Ze studeert van 1907 tot 1918 aan het college van de zusters van het Heilig Hart. **Haar korte leven zal worden gekenmerkt door verschillende ziekten** die haar naar de poorten van de dood zullen leiden, vooral in de periode van 1911 tot 1914. Toen las ze het autobiografische relaas van Thérèse van het Kind Jezus.

Op 13 juli 1915, de dag van haar 15e verjaardag, bekent Juanita **dat de liefde van Christus haar aangegrepen heeft**. In datzelfde jaar hoorde ze de roep van de Karmel en twee jaar later ontdekt ze de heilige Teresa van Avila, evenals een klein Frans meisje uit Dijon, genaamd Elisabeth van de Drie-eenheid... Ze besluit dan op haar beurt haar hele bestaan te veranderen in een lofzang aan God en begrijpt ze ten volle het Karmelietessenideaal met absolute helderheid.

Na een ijverige correspondentie met de moeder overste van **de Karmel van Los Andes** en meerdere bezoeken aan het klooster, vraagt ze om binnen te gaan in de gemeenschap, wat haar in 1919 zal worden toegestaan. Op 7 mei gaat ze het klooster in en ze zal voortaan **Teresa de Jezus** heten. Een immense vreugde vervult haar, haar hart stroomt over van liefde. Op 14 oktober ontvangt ze het habijt van Onze-Lieve-Vrouw en begint zo haar noviciaat.

Maar de ziekte is er en wacht haar op... In de eerste dagen van maart 1920 verklaart ze dat ze binnen een maand zal sterven. Op 2 april, Goede Vrijdag, is Teresa er het ergst aan toe en de dokter, die haar komt onderzoeken ontdekt **dat ze tyfus heeft**. Drie dagen later ontvangt ze vurig de laatste sacramenten. Op 12 april omstreeks 19 uur geeft ze haar ziel over aan Degene die haar enige Liefde was...

« APOSTEL WORDEN VAN DE BARMHARTIGHEID VAN DIT HART »

Laten we in deze Goede Week luisteren naar Teresa door middel van een brief die ze kort nadat ze Karmel was binnengegaan naar een van haar vrienden stuurde. We zijn nu vrienden van Teresa en zij schenkt ons ook haar vertrouwen in de barmhartigheid:

« *‘Wat vertel je me over deze kleine innerlijke hemel? Waarom voel je je zo slecht? Uw karmelietes zal u troosten door een passage aan te halen die ik heb gelezen en die mij veel troost schonk van wat het Heilig Hart tot een uitverkoren ziel sprak:*

*‘Weet je welke zielen het meest genieten van mijn goedheid?’ sprak Onze Lieve Heer tot hem. Het zijn degenen die mij het meest vertrouwen. Vertrouwvolle zielen ontrukken mij mijn genaden. Ik ben een en al Liefde en **de grootste pijn die men mijn Hart kan aandoen, is twijfelen aan mijn Goedheid.** Niet alleen is mijn Hart medelevend, maar hoe meer er hersteld moet worden, hoe meer het zich verheugt, vooropgesteld dat er geen slechtheid is. Als je het werk wist dat ik zou kunnen doen in een ziel, vol ellende als ze me zou laten doen... Liefde heeft niets nodig. Er mag gewoon geen weerstand zijn; **wat ik gewoonlijk van een ziel vraag om haar heilig te maken, is dat ze mij laat werken.** De onvolmaaktheden van de ziel bezorgen mij geen ongenoegen, maar ze trekken mijn mededogen aan, op voorwaarde dat ze er geen behagen in schept. Ik hou zoveel van zielen... Onvolmaaktheden moeten dienen als sporten om via nederigheid, vertrouwen en liefde naar mij toe te klimmen. Ik buig voor de ziel die zich vernedert en ik verlaag me tot haar nietigheid om haar met mij te verenigen.’*

Al deze woorden komen uit het Heilig Hart. Dus, Isabelita, denk na over je ellende, je zwakheden en je ontrouw. Kortom, pas op voor jezelf, maar blijf niet in je niets; stijg op naar het goddelijke Hart, werp jezelf erin en zijn barmhartige liefde zal je sterken.

*Als je valt, zeg dan gewoon tegen het Hart van Jezus: ‘Heer, ben je niet vergeten dat ik niets alleen kan? En je steunde me niet. **Heer, u bent er verantwoordelijk voor dat ik me elendig voel omdat u me niet hebt geholpen.**’ Hij is aldus verplicht en deze relaties van vertrouwen en wantrouwen verheugen hem. Bedenk, kleine zuster, dat het hart van Jezus je geestelijke wieg was. Daar is je nest, daar wiegde Jezus je met liederen van vrede en liefde. Weet je nog? We moeten, lieve Isabel, apostelen zijn van de barmhartigheid van dit Hart. »*

Uittreksel uit de brief 109 aan een vriendin, 13 juni 1919.

Laten we tijdens deze Goede Week voor elkaar bidden: dat iedereen groeit in het verlangen om zichzelf aan de barmhartigheid van Jezus te offeren! Neem een goede duik in de heilige week van onze redding. Prions les uns pour les autres en cette semaine sainte : que chacun, chacune grandisse dans le désir de s’offrir à la miséricorde de Jésus ! Bonne plongée dans la sainte semaine de notre salut.

Br. Denis-Marie Ghesquières (klooster van Parijs)

Elke dag van de week bidden met Teresa van de Andes

Heilige maandag 11 april: zich laten bedekken door zijn Barmhartigheid

« Maria nam een kruikje vol kostbare, zuivere nardusolie, zalfde daarmee de voeten van Jezus en droogde ze af met haar haar. De geur van de olie trok door het hele huis. » (NBV21)

« Ik begrijp niet hoe God tot mij nadert, ellendige zondares, hij die heilig is. Hoe goed is God! (...) Ik heb een vurig verlangen om hem iets aan te bieden dat past bij zijn oneindige liefde. Maar alles blijft bij verlangens en niets in daden. Maar hij kent me en hij houdt van me; hij ontvangt mijn verlangens en bedekt mij met zijn genade. » (Brief 88)

Overdag bied ik vaak aan de Heer mijn verlangen aan om altijd meer van hem te houden en ik nestel me onder zijn mantel van barmhartigheid.

Heilige dinsdag 12 april: zijn vergeving aanvaarden

« Maar Jezus zei: 'Jij je leven voor Mij geven? Werkelijk, Ik verzeker je, nog voor de haan kraait zul jij Mij driemaal verloochenen. » (Joh 13, 38) NBV21

« Wanneer je struikelt over een moeilijkheid op het pad van de plicht, denk er dan aan dat (...) God op dat moment oneindig veel van je houdt, dat Hij voor je zorgt alsof er geen ander schepsel in de wereld bestond, dat Hij je steunt opdat je kan leven. Zou je kunnen stoppen met handelen na het overwegen van zulke goedheid?. » (Brief 114)

Ik laat me door Jezus aankijken en stel daden van geloof in zijn te grote liefde.

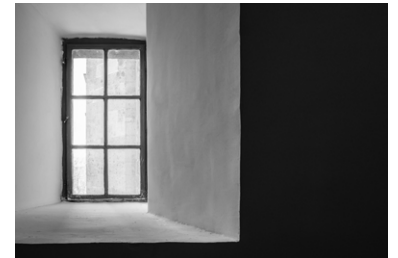

Heilige woensdag 13 april : me openen voor zijn mysterie van Liefde

« Waar wilt U dat wij voorbereidingen treffen zodat U het pesachmaal kunt eten? » (Mt 26, 17) NBV21

« Probeer Jezus te leren kennen, de intieme vriend van onze zielen. In hem vind je de tederheid van een moeder tot in het oneindige, de troost als je moet lijden, de kracht om je plicht te volbrengen. Kijk naar Jezus, nietig in de kribbe, aan het kruis, in het tabernakel. Van daaruit vertelt hij ons hoeveel hij van ons hield. » (Brief 151)

Ik bied mijn hart en ziel aan Jezus aan, zodat hij er toevlucht en troost kan vinden.

Witte Donderdag 14 april : me laten zuiveren

« Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. » (Joh 13, 5) NBV21

« Misschien vrees je dat de afgrond van Gods grootheid en die van jouw nietigheid zich nooit kunnen verenigen? Dit kan in de Liefde; en deze hartstocht deed Hem mens- worden, opdat wij, bij het zien van een God-Mens, niet bang zouden zijn Hem te naderen Deze passie maakte hem tot brood, om hem tot ons te kunnen nemen en onze nietigheid te laten verdwijnen in zijn oneindig Zijn. Deze passie deed Hem zijn leven geven door de dood aan het kruis te sterven. » (Brief 138)

Ik zeg vaak tot Jezus : « Jezus, zachtmoedig en nederig van hart, maak mijn hart gelijk aan het Uwe ».

Goede Vrijdag 15 april : met Maria onder het Kruis

« Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder ... » (Joh 19, 25) NBV21

« Ik ben drie dagen ondergedompeld in de doodsstrijd van Onze Lieve Heer. Elk ogenblik vertoont hij zich aan mij als een stervende, zijn gezicht op de grond, zijn haar rood van het bloed, zijn ogen paars, zijn gelaatstrekken getekend, bleek en uitgemergeld. Zijn tuniek is verlaagd tot op de helft van zijn lichaam Zijn rug is bedekt met een veelvoud van puntige slagen. Ik begreep dat dit onze zonden zijn. (...) De Heilige Maagd staat aan zijn zijde, wenend en de Vader om genade vragend » (Dagboek; 26 mei 1919)

Met Maria bij het kruis, smee ik: «Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt, ontferm U over ons zondaars.

Stille Zaterdag 16 april: Jezus, Overwinnaar van de dood

« ...omdat ze uitgeput en hulpeloos waren,.. » (Mt 9,36) NBV21

« De zondaar, net als ik, vindt in jou de beschermende Moeder, die onder jouw smetteloze voet de kop van de draak brak, terwijl hij in jouw ogen barmhartigheid, vergeving en het lichtend baken ontdekt, dat hem zal beletten in de modderige wateren van de zonde te vallen. » (Dagboek 12 februari 1917)

Met Maria, neem ik een tijd van stilte, om dank te zeggen voor de Goddelijke Barmhartigheid.

